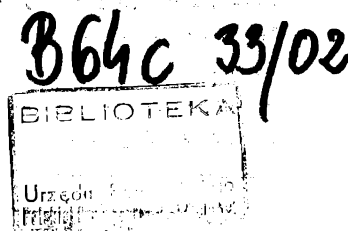

18 czerwca 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 5822.

Kl. 62 b 35.

Mikołaj Czesnowski
(Warszawa, Polska).

Maszyna lotnicza.

Zgłoszono 24 maja 1923 r.
Udzielono 14 września 1926 r.

Maszyna lotnicza, stanowiąca przedmiot niniejszego wynalazku, należy do typu maszyn, wznoszących się w kierunku pionowym. Osiąga się ten skutek zapomocą ruchu ciągłego dwóch płaszczyzn (płatów), które, poruszając się nadół w położeniu poziomem, wytwarzają pod sobą poduszkę powietrzną o prężności dostatecznej do wznoszenia się maszyny do góry, podczas gdy dwa inne płaty poruszają się do góry w położeniu pionowym.

Załączony rysunek przedstawia schematycznie maszynę lotniczą, będącą przedmiotem niniejszego wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok z przodu, fig. 2 — widok z boku i wreszcie fig. 3 — widok perspektywiczny.

Celem nadania płatom ruchu ciągłego, umieszczamy je między prowadnicami 7 (fig. 1), z których dwie znajdują się na przedzie maszyny, pozostałe zaś z tyłu. Przednie prowadnice złączone są z sobą dwiema belkami poprzecznymi 6, w postaci np. rur, a z podobnymi prowadnicami tylnymi — belkami 3, biegnącymi wzdłuż maszyny. Rozmieszczenie tych prowadnic oraz sposób ich połączenia uwidacznia fig. 3. W prowadnicach korytkowych 7 biegą łańcuchy 8 bez końca (fig. 1), wprowadzane w ruch kołami zębatymi 9. Na łańcuchach tych umocowane są bokami płaty 1, przy czem każde dwie prowadnice: przednia i tylna posiadają przynajmniej jeden płat 1, poruszający się nadół w położeniu pozio-

mem, i drugi płat 2, wznoszący się do góry w położeniu pionowym. Płaty te są przedstawiane podczas swego ruchu okrężnego w części górnej prowadnic z położenia pionowego w położenie poziome, a w części dolnej prowadnic — z położenia poziomego w położenie pionowe, a to zapomocą jakiegokolwiek właściwego znanego mechanizmu, stosowanego w celach analogicznych w innych maszynach (np. do brykietowania opału lub podobnych). W ten sposób, dwa płaty 1 i 2 podczas ruchu swego ku dołowi będą wytwarzały naprzemian opór powietrza, niezbędny do wznoszenia się maszyny do góry. Silnik lub silniki do napędu kół zębatach 9 mieszczą się w kabinnie 5, przymocowanej prętami 4 do dolnych poprzecznic 6.

Do lotu poziomego maszyna posiada odpowiednie stery, t. j. ster boczny i głębokości. Dzięki takiej budowie maszyny, możemy nadać płatom wystarczającą rozpiętość, powiększając ich długość, gdyż w tym wypadku wypadnie przedłużyć tylko belki 3, 3, które, jako przeznaczone jedynie do połączenia prowadnic, mogą być dość

lekkie. Ponadto, sposób przymocowania i wprowadzania w ruch płatów wyklucza ich złamanie, wskutek czego można im nadać budowę lekką, np. wykonując je z płótna lub blachy i usztywniając ewentualnie drutami lub linami.

Ilość zastosowanych płatów nie stanowi istotnej cechy wynalazku.

Zastrzeżenie patentowe.

Maszyna lotnicza, umożliwiająca wznoszenie się do góry w kierunku pionowym, znamieną tem, że w tym celu zastosowano ruch okrężny w płaszczyznach w przybliżeniu pionowych płatów ruchomych, kierowanych odpowiednimi prowadnicami w ten sposób, że zawsze płaty poruszające się nadół zajmują położenie poziome i wytwarzają opór powietrza, niezbędny do wznoszenia się maszyny, płaty zaś podnoszące się do góry zostają przestawione w położenie pionowe.

Mikołaj Czesnowski.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

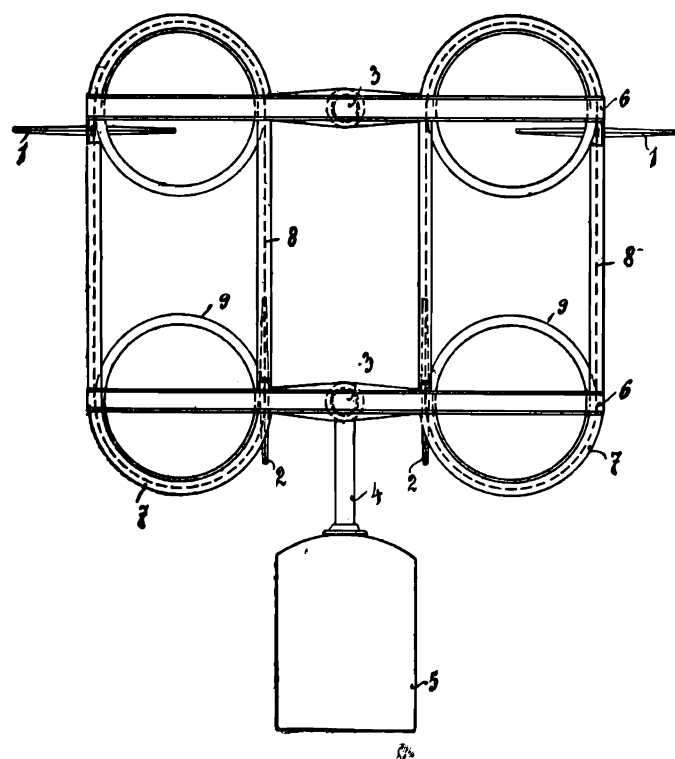

Fig. 2.

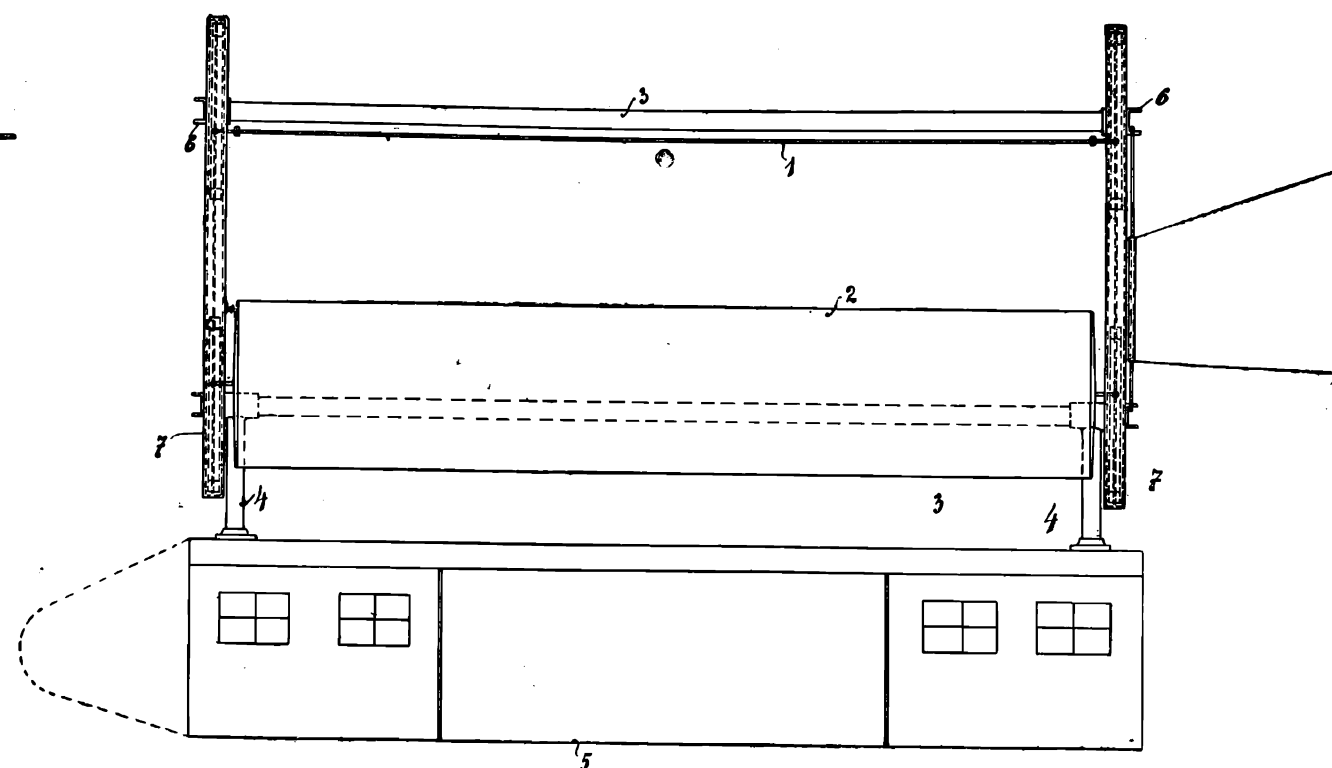

Fig. 3.

